

595,706,492

E61

Ent

APR 24 1964

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

MAANDBLAD UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING

Deel 23

1 december 1963

No. 12

Adres der Redactie:

B. J. LEMPKE, Oude IJselstraat 12^{III}, Amsterdam-Zuid 2 — Nederland

INHOUD: G. L. van Eyndhoven: In Memoriam J. J. de Vos tot Nederveen Cappel (p. 229). — W. H. Gravestein: Calocoris schmidti Fieb., een nieuwe wants voor ons land (Hem. Het.) (p. 231). — W. Hellinga: Verslag van de 9e Lentevergadering te Utrecht (p. 232). — L. G. E. Kalshoven: Notes on the biology of Indonesian Bostrychidae (Col.) (p. 242). — J. Jansen Jr.: On the genus Notoedres Railliet, 1893, with a description of Notoedres centrifera n. sp. from the squirrel Ratufa bicolor (p. 258). — Literatuur (p. 241: L. G. E. Kalshoven). — Korte mededelingen (p. 231: A. W. P. Maassen; p. 241: W. J. Boer Leffef; p. 264: B. J. Lempke).

In Memoriam J. J. de Vos tot Nederveen Cappel

door

G. L. VAN EYNDHOVEN

Zoölogisch Museum, Amsterdam

Wederom moet een nummer van onze Entomologische Berichten met een In Memoriam beginnen. Een toegewijd lid en goede vriend is op 5 september 1963 van ons heengegaan op de hoge leeftijd van 84 jaar, de heer J. J. DE VOS TOT NEDERVEEN CAPPEL, Lid van Verdienste.

Johan Julius DE VOS TOT NEDERVEEN CAPPEL werd op 15 juni 1879 te Arnhem geboren. Zijn vader, Mr. L. H. D. DE VOS TOT NEDERVEEN CAPPEL, interesseerde zich voor kevers en werd in het verenigingsjaar 1899—1900 lid van de N.E.V.

Zijn oom, H. A. DE VOS TOT NEDERVEEN CAPPEL, wijdde zich aan de vlinders en was reeds in 1888—89 lid van de N.E.V. geworden.

In 1902—03 werd de zoon door zijn vader voorgedragen als lid van onze vereniging. Ter onderscheiding van de beide oudere heren, werd hij „de jonge de Vos” en deze aanduiding heeft hij in de vriendenkring behouden, zelfs toen hij de 80 jaar al te boven was.

De heer DE VOS was reeds in 1901 naar het toenmalige Nederlandsch Indië vertrokken, waar hij verschillende functies bekleedde in Deli, Padang, Bali, Djokjakarta en Buitenzorg. Eenmaal, in 1911, kwam hij met verlof naar Nederland en wij vinden hem in dat jaar vermeld als deelnemer aan de 66e Zomervergadering te Valkenburg (L.) op 17 juni 1911.

Pas 23 jaar later, in 1934, kwam hij in Nederland terug en ditmaal voorgoed. Hij woonde direct de 89e Zomervergadering bij, toevallig wederom in Zuid Limburg (Epen).

SMITSOUSA

APR 10 1964

Tijdens zijn verblijf in Nederlandsch Indië had hij regelmatig kevers naar zijn vader gezonden, die hiermede een grote collectie opbouwde. Toen zijn vader op 23 september 1934 stierf, erfde hij deze collectie. Nadien heeft hij hierin veel gewerkt op het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden, van welke instelling hij Wetenschappelijk Medewerker was geworden.

Aan dit museum schonk hij in de jaren 1938—43 geleidelijk de gehele collectie kevers, welgeteld tezamen 38.452 stuks. H.M. Koningin Juliana kende hem hiervoor op 11 maart 1950 de eremedaille in zilver toe, wegens verdienste jegens openbare gebouwen. Deze eremedaille, de zgn. Museumpenning, werd hem op 16 juni 1950 door de directeur van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie uitgereikt.

De heer DE VOS was bij een ieder op het museum een graag geziene figuur. Zowel hijzelf als Mevr. DE VOS TOT NEDERVEEN CAPPEL-MICHELL schonken aan deze instelling een groot aantal boeken op allerlei gebied, ten dele bedoeld voor gebruik in de uitleenbibliotheek voor het personeel.

Op 17 oktober 1960 nam hij afscheid van het museum.

De meesten van ons hebben de heer DE VOS pas leren kennen na zijn terugkeer in Nederland in 1934. Hij toonde een grote belangstelling voor de vereniging en sloeg vrijwel geen vergadering over. Deze bijeenkomsten waren voor hem een diepgevoelde vreugde, ook al omdat hij behoorde tot de vriendenkring van leden, die na afloop nog met elkander bleven napraten.

Op 12 juni 1937 werd hij benoemd tot lid van de Commissie van Redactie, waarin hij 21 jaar lang zitting had en daarbij het moeizame werk verrichtte van het samenstellen der registers. De vereniging honoreerde zijn activiteiten als persoon en als redactielid door hem op 26 juni 1954 te benoemen tot Lid van Verdienste. Op 20 april 1958 beëindigde hij zijn werk in de commissie.

In de laatste jaren begon zijn gezondheid hem parten te spelen en steeds veelvuldiger werden de bijeenkomsten, waarop zijn markante persoonlijkheid ontbrak en ik hem in mijn functie van Secretaris een brief moest zenden met groeten en handtekeningen. Met deze brieven hebben wij hem buitengewoon veel plezier gedaan. Hij las en herlas al die handtekeningen (waarvan de „vertaling“ in leesbaar

schrift door mij was bijgevoegd), want hij bleef zich met hart en ziel voor de N.E.V. en haar leden interesseren.

Mijn laatste bezoek bracht ik hem op 13 juni 1963, twee dagen voor zijn 84e verjaardag. Toen ik in oktober van mijn daarop volgende reis naar Amerika terugkeerde, was hij overleden.

Wij zullen een prettige en dankbare herinnering aan hem blijven behouden.

Calocoris schmidti Fieb., een nieuwe wants voor ons land (Hem. Het.).

door

W. H. GRAVESTEIN

Tijdens de Zomervergadering van het vorig jaar maakten wij ook een excursie naar het Savelsbos bij Gronsveld. Dit natuurreservaat is reeds lang bekend om zijn vele zeldzame insecten en ik kan hier weer een nieuwe soort aan toevoegen. Door het afkloppen van *Corylus* en *Fraxinus*, die de bosrand vormen, ving ik één lange, groene wants, die op het oog wel iets leek op de eveneens groene *Calocoris affinis* (H.-S.). Het gevangen dier evenwel was zwart getekend en bij nader onderzoek bleek het sterk zwart behaard. Dit is *Calocoris schmidti* Fieb., een dier van 7,3—8,0 mm lengte, dat nog nooit in Nederland was aangetroffen. In de literatuur wordt hij hoofdzakelijk aangegeven van *Fraxinus excelsior*, zo nu en dan van *Corylus* en, incidenteel, van vele andere bomen. Hij schijnt wel aan *Fraxinus* gebonden te zijn. Analooq is mijn vangst. Datum: 25.VI.1962, ♂.

De imago leeft van midden mei tot begin juli. De soort overwintert als ei.

De verspreiding is hoofdzakelijk Midden- tot Zuid-Europa. Niet uit België bekend zijnde, bereikt hij in Duitsland de noordgrens van zijn verspreidingsgebied aan de noordrand van het Middengebergte. Hij werd éénmaal in Denemarken (Fünen) gevonden.

In het zuiden van Limburg moeten we *Calocoris schmidti* nu zeker meer kunnen vinden, zodat we hier zeer attent op moeten zijn.

Summary

Calocoris schmidti is new to the fauna of The Netherlands and has been collected from *Fraxinus*. It is a Central- and South-European species.

Amsterdam (Z.2), Rubensstraat 87.

Bupalus piniarius L. (Lep., Geom.). In verband met de vraag van de heer W. J. BOER LEFFEF in zijn korte mededeling (*Ent. Ber.* 23 : 192) is het misschien nuttig te vermelden, dat mijn ervaringen met de zijne overeenstemmen: het zijn practisch uitsluitend wijfjes die op licht afkomen, mannetjes zeer weinig.

De soort, hier gewoon, was in 1963 buitengewoon talrijk (tenminste in Montfort).

A. W. P. MAASSEN, Julianastraat 2, Montfort-L.